

Kolmapäev, 14. märts 2012

2013. aasta eelarve üldsuunised, III jagu - Komisjon

P7_TA(2012)0077

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2012. aasta resolutsioon üldsuuniste kohta 2013. aasta eelarve koostamiseks, III jagu – Komisjon (2012/2000(BUD))

(2013/C 251 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 313 ja 314,
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse vastavalt eelnimetatud 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 46 komisjoni poolt esitatud ajakohastatud 2007.-2013. aasta finantsplaneerimist,
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2012. aasta üldeelarvet ⁽²⁾,
- võttes arvesse nõukogu 21. veebruari 2012. aasta järeldusi 2013. aasta eelarvesuuniste kohta,
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0040/2012),

ELi eelarve roll majandus- ja finantskriisi lahendamises

1. võtab teadmiseks eelarve konsolideerimise jõupingutused, mida enamus liikmesriike on finants- ja eelarvekriisi tõttu teinud; rõhutab samas asjaolu, et EL ei suuda ei praegusele ega tulevastele majandus- ja finantskriisidele nõuetekohaselt reageerida, kui ei jätkata poliitilist integratsiooni, kui puuduvad ühised vahendid, näiteks automaatsed sanktsioonid, ja komisjoni õigus võtta eelarvepuudujäägi menetluses õiguslikke meetmeid, samuti ühised ELi rahastatavad programmid ja ressursid nende toimumapanekuks; rõhutab, et majanduse elavdamiseks on vaja solidaarsuse tugevdamise ning kestva majanduskasvu ja tööhõive ergutamise meetmeid; avaldab heameelt selle üle, et Euroopa Ülemkogu tunnistas seda oma 30. jaanuari 2012. aasta avalduses ja 1. ja 2. märtsil 2012 toimunud tippkohtumise järeldustes, kuid kinnitab konkreetsete meetmete võtmise vajalikkust, eelkõige kasutades ELi eelarvet kui ühist vahendit; toonitab, et ülalnimetatud avaldustes välja toodud prioriteedid on need, mida Euroopa Parlament eelmiste eelarvemenetluste käigus kaitses;

2. on jätkuvalt mures enneolematu ülemaailmse kriisi pärast, mis on tõsiselt kahjustanud majanduskasvu ja finantsstabiilsust ning põhjustanud olukorra märkimisväärse halvenemise liikmesriikide valitsemis sektori eelarve puudujäägi ja võlaseisundi osas; mõistab nõukogu muret riikliku tasandi majanduslike ja eelarveliste piirangute pärast ning rõhutab, et 2013 on majanduse elavdamise jaoks otsustava tähtsusega aasta;

3. tuletab meelde, et Euroopa Liidu eelarve on üks kõige olulisemaid liikmesriikide- ja põlvkondadevahelise solidaarsuse väljendamine vahendeid ning et sel on selge lisandväärtus, võttes arvesse selle erakordset mõju reaalmajandusele ja Euroopa kodanike igapäevaelule; tuletab meelde, et kui liidu poliitikat peaksid rahastama üksnes liikmesriigid, kasvaksid nende kulud ülisuureks, ning et seda arvesse võttes ja sünergia rakendades kujutab Euroopa eelarve endast selget ühist säästu kõigi heaolu nimel; on seisukohal, et riiklikul tasandil võetud kokkuhoiumeetmed ei tohiks viia samaväärse vähenemiseni ELi tasandil, kuna üks sellel tasandil kasutatud euro võib anda säästu 27 liikmesriigis;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 56, 29.2.2012.

Kolmapäev, 14. märts 2012

4. rõhutab, et eelkõige just kriisiajal tuleb suurendada ELi tasandil tehtavaid ühiseid jõupingutusi, et meie meetmed annaksid tulemusi; rõhutab asjaolu, et ELi aastaelarve oma võimendusefektiga, riiklike eelarvete prioriteedid ja kõik muud Euroopa vahendid peavad toetama liikmesriikide taastumismeetmeid ning olema kooskõlas tööhõive ja majanduskasvu strateegiaga „Euroopa 2020” ning et see on oluline strateegia edu tagamiseks ja usalduse säilitamiseks ELi poliitika vastu, eelkõige selle kodanike hulgas; rõhutab, et võttes arvesse ELi eelarve rolli investeringute katalüsaatorina, kahjustaks selle mahu vähendamine liidu majanduskasvu ja töökohtade loomist;

5. on seisukohal, et majanduskasvu ja tööhõive edendamine nõuab konkreetseid meetmeid ja tõhustatud eelarvealaseid jõupingutusi kestva ja pikaajalise tööstuspoliitika, konkurentsivõime, innovatsiooni ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) toetamiseks, kuna suurem osa ELi majanduse potentsiaalid peitub VKEdes, mis viimaste uuringute kohaselt löid aastatel 2002–2010 85% uutest töökohtadest ELis ja moodustavad meie majanduskasvu selgroo; peab seetõttu äärmiselt oluliseks edendada ettevõtlikku vaimu ja alustavaid äriühinguid konkreetsete meetmetega, ning leiab, et selleks tuleks eraldada piisavad vahendid; võtab seetõttu teadmiseks, et tuleb püüda suurendada majanduskasvu soodustamise meetmete rahastamist ELi poolt;

6. rõhutab, et niisugune toetus aitaks VKEdel vältida investeringute vähendamist eelkõige teadus- ja arendustegevuse valdkonnas, edendades samal ajal tööhõivet ja eriti noorte kodanike tööalast koolitust ning tagades oskuste säilimise; on seisukohal, et Euroopa Investeerimispanka poolt VKEdele ja infrastruktuurile antava toetuse suurendamist tuleks pidada võtmetähtsusega prioriteediks, aidates seega rakendada VKEde innovatsioonipotentsiaali, mis on ülimalt oluline ELi jõukusele ja teadmispõhise ühiskonna loomiseks; toonitab sellega seoses ka vajadust veelgi lihtsustada ELi rahastatavate programmide taotlusmenetlust;

7. on veendunud, et ELi eelarve kaudu rohelisse majandusse tehtavad lisainvesteeringud aitaksid luua rohkem töökohti kui praegune eelarve, seega võiksid niisugused investeeringud oluliselt toetada ELi majanduskasvu taastamist;

8. toonitab asjaolu, et strateegia „Euroopa 2020” tulemused sõltuvad suurel määral tänapäeva noortest, kes on paremini haritud, tehniliselt arenenumad ja liikuvamad kui kunagi varem ning on seetõttu praegu ja ka tulevikus ELi suurimaks eeliseks majanduskasvu ja tööhõive valdkonnas; tunneb muret noorte suure tööpuuduse pärast liikmesriikides; rõhutab seetõttu, et ELi ja riiklikul tasandil tuleb teha kõik võimalik, et tagada majanduskasvu ja tööhõive teostumine, eelkõige noorte jaoks, kes esindavad ELi ühist tulevikku; toonitab ka vajadust tegeleda juhtalgatuse „vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm” vaimus kiiresti probleemidega, mis on seotud tööpuuduse ja üha suureneva vaesusega Euroopa Liidus;

9. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku suunata kõigis ELi struktuurifondides (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond) veel kavandamata rahalised vahendid 82 miljardi euro suuruses summas ümber VKEde abistamiseks ja võitluseks noorte tööpuuduse vastu; palub enda nõuetekohast teavitamist nimetatud algatusest, selle rakendamise ja võimalikust mõjust 2013. aasta eelarvele;

Hästi kooskõlastatud ja vastutustundlik 2013. aasta eelarve

10. toonitab asjaolu, et kõik seni kriisi vastu võitlemiseks võetud meetmed peaksid kaasa aitama majanduskasvu taastamisele; rõhutab sellega seoses, et juba võetud spetsiaalselt kohandatud kokkuhoiumeetmetele peavad lisanduma sihtotstarbelised investeeringud, mis tooksid jätkusuutliku majandusarengu; juhib tähelepanu asjaolule, et ELi eelarve etendab siin otsustavat rolli vahendina, mis aitab tagada kiire ja hästi kooskõlastatud tegevuse kõikides valdkondades, et leevendada kriisi mõju reaalmajandusele ning toimida investeringute, majanduskasvu ja tööhõive edendamise katalüsaatorina Euroopas;

Kolmapäev, 14. märts 2012

11. rõhutab, et riikliku ja ELi tasandi ühiste poliitiliste kohustuste ja prioriteetide hästi kooskõlastatud, sidus ja õigeaegne rakendamine eeldab riiklike ja Euroopa institutsioonide koostööd, et seada esikohale riiklike kulutuste suunamine kasvuvaldkondadesse, eelnevalt hinnata kavandatud meetmete mõju, suurendada nende koostoimet ja tagada, et neil oleks positiivne mõju, kõrvaldades takistused ja kasutades ära alakasutatud potentsiaali; sellega seoses rõhutab, kui oluline on korraldada enne kevadist tippkohtumist, komisjoni eelarveprojekti esitamist ja liikmesriikide eelarvemenetluste alustamist parlamentidevahelisi arutelusid liikmesriikide eelarvete ja liidu eelarve ühiste suundumuste üle, et tagada riiklike eelarvete ja ELi eelarve kooskõlastatus Euroopa poolaastaga seotud Euroopa Parlamendi täiendatud tegevuse üldises raamistikus, et suurendada selle demokraatlikku legitiimsust, nagu nõuti 1. detsembri 2011. aasta resolutsioonis majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta;

12. nõuab niisuguse vastutustundliku ja tulemustele suunatud eelarve vastuvõtmist, mis põhineb kvaliteetsetel kulutustel ning olemasolevate ELi rahaliste vahendite optimaalsel ja õigeaegsel kasutamisel; rõhutab Ülemkogu 30. jaanuari 2012. aasta avalduse vaimus vajadust investeerida majanduskasvu ja töökohtadesse, pidades eelkõige silmas VKEsid ja noori; toonitab kavatsust tegeleda koos parlamendi erikomisjonidega nii konkreetsete valdkondade kindlaksmääramisega, kus tuleb meetmeid tugevdada, kui ka võimalike negatiivsete prioriteetide väljaselgitamisega;

13. rõhutab, et ELi eelarve kujutab endast investeringut, mis on suunatud üksnes tõendatavalt ELi lisaväärtust omavatele poliitikasuundadele ja meetmetele; juhib tähelepanu asjaolule, et ELi eelarvel – milles puudujääk ei saa tekkida – on majanduskasvule ja tööhõivele võimendav mõju, mis on palju suurem kui riiklike kulutuste oma, ja et sama kehtib ka tema võime kohta ergutada investeringuid, tagada Euroopas stabiilsus ja aidata ELil väljuda praegusest majandus- ja finantskriisist; rõhutab siiski vajadust investeringuid veelgi suurendada, et mitte seada ohtu majanduse elavdamise ja konkurentsivõimega seotud peamisi projekte; rõhutab sellega seoses asjaolu, et uute ja täiustatud rahastamisvahendite väljatöötamine võib veelgi suurendada ELi majanduskasvule suunatud kulutuste võimendavat mõju, tõmmates ligi erainvesteringuid ja sellega korvates riikliku tasandi piiranguid ning optimeerides riiklike kulutusi;

14. tuletab meelde, et ajavahemikus 2000–2011 suurenesid ELi liikmesriikide riigieelarved keskmiselt 62%, samal ajal kui ELi eelarve maksed suurenesid veidi vähem kui 42%, arvestades, et ELi liikmesriikide arv kasvas 15-lt 27-ni;

15. pöörab 2013. aasta eelarvemenetluse raames erilist tähelepanu EP varasemate aastate eelarveprioriteetide rakendamisele ning jälgib eelkõige tähelepanelikult liikmesriikide poolt täielikult toetatava strateegia „Euroopa 2020” rahastamist ja rakendamist konkurentsivõime ja tööhõive edendamise ning selle muude valdkondlike prioriteetide seisukohast;

16. väljendab heameelt asjaolu üle, et nagu 2011. aastalgi, järgib komisjon aastaid 2012–2013 käsitleva finantsplaneerimise uusimas versioonis Euroopa Parlamendi 2012. aasta eelarveprioriteete, jättes varasemad suurendamised korvamata; palub 2013. aasta eelarveprojekti puhul järgida sama eeskaju;

17. tuletab meelde, et kehtivas finantsraamistikus mitme rubriigi, eelkõige rubriigi 1a (konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks) ja rubriigi 4 (EL kui ülemaailmne partner) jaoks ette nähtud piirmäärade ei piisa Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt prioriteetidena heaks kiidetud poliitika-meetmete elluviimiseks; tuletab lisaks meelde, et mõne poliitikameetme jaoks eraldatud assigneeringud on tulnud mitu korda läbi vaadata, et täita uusi eesmärgi ja ülesandeid, muutes paindlikkusinstrumendi kasutamise vajalikuks peaaegu iga aastaelarve puhul; rõhutab, et parlament ei aktsepteeri ELi pikaajaliste poliitiliste kohustuste täitmise ohtuseadmist; tuletab meelde, et rahvusvahelistest kokkulepetest ning ELi ja rahvusvaheliste organisatsioonide vahel sõlmitud lepingutest tulenevatest finantskohustustest tuleb kinni pidada ja neid tuleb eelarveprojekti nõuetekohaselt arvesse võtta;

Kolmapäev, 14. märts 2012

Liidu programmide ja prioriteetide elluviimisele suunatud 2013. aasta eelarve

18. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) eesmärk oli suurendada meie kodanike jõukust ja elukvaliteeti ning kasutada ära kogu laienemise potentsiaali, kuid alates 2008. aastast on EL kogenud enneolematut kriisi, mis on mõjutanud ka iga aastaelarvet; toonitab selle taustal asjaolu, et finantsraamistikku 2007–2013 ei muudetud kriisist tulenevate täiendavate rahastamisvajaduste arvessevõtmiseks, vaid, vastupidi, mitmeaastase finantsraamistiku üldise ülemmäära alla on alates 2007. aastast igas aastaelarves jäetud märkimisväärne üldine varu, ning et seetõttu on kõik aastaelarved olnud vaoshoitud ja kokkuhoidlikud; rõhutab, et vastavad maksed tuleks seetõttu teha vähemalt kooskõlas tavapärase eelarvestükliga; tuletab meelde, et mitmeaastaste programmide korral on maksed eraldatud kulukohustuste assigneeringutest üksnes rahaliste vahendite tegelikule väljamaksmisele eelneva ajanihke tõttu;

19. rõhutab, et kuna 2013 on käesoleva programmitöö perioodi viimane aasta, tuleb maksete osas tegemata töö tasa teha, nagu see on finantsperspektiivi lõpus alati olnud, tulenevalt 2007–2013. aasta programmide lõpuleviimise protsessi algusest ning kulukohustuste osas finantsplaneerimise summade järgimiseks, mis moodustavad 2013. aastal peaaegu 152 miljardit eurot; kordab, et mis tahes kunstlik maksete taseme kärbe põhjustab viivitusi nii lepinguliste kohustuste kui ka ELi varem võetud kulukohustuste täitmisel ning võib seega tuua kaasa viiviste maksmise kohustuse ning usalduse kadumise ELi poliitika ja institutsioonide vastu; toonitab seetõttu, et lepingulised võlad tuleks eelarvedistsipliini põhimõtte kohaselt tasuda võimalikult kiiresti;

20. märgib, et maksete tase, mis, kuna see on pelgalt varem võetud kulukohustuste tulemus, tuleks kindlaks määrata tehniliste kriteeriumide alusel, nagu rakendamise arvnäitajad, vastuvõtmise prognoosid või täitmata kulukohustuste tase, on viimaste eelarvemenetluste raames nõukogus peamiseks poliitiliseks küsimuseks muutunud; juhib tähelepanu täitmata kulukohustuste kasvavale tasemele 2011. aasta lõpus, mil see ulatus 207 miljardi euroni, mis on 2010. aasta lõpu tasemest peaaegu 7% kõrgem; seoses eesmise institutsioonidevahelise kohtumisega, kus arutatakse kulukohustuste ja maksete assigneeringute vahelist erinevust, alustab komisjoniga dialoogi, et täielikult kindlaks teha täitmata kulukohustuste struktuur; nõuab kindlalt, et nõukogu hoiduks maksete taseme ennatlikust kindlaksmääramisest, tegelikke vajadusi ja juriidilisi kohustusi arvesse võtmata; märgib, et järjest suurenevad täitmata kulukohustused vähendavad ELi eelarve läbipaistvust, kuigi selles peaks olema selgelt näha, kuidas kulukohustused ja maksed konkreetsel eelarveaastal omavahel seotud on;

21. toonitab asjaolu, et üksnes suhtumise „ELi eelarve netopanustaja / ELi eelarve netoabisaja” puhul ei võeta nõuetekohaselt arvesse ELi eelarve suurt positiivset ülekanduvat mõju ELi riikide vahel, mis aitab saavutada liidu ühiseid poliitikaeesmärke; on sügavalt mures selle pärast, et kahes viimases eelarves on maksete kasv olnud väga tagasihoidlik, 2012. aasta eelarves isegi inflatsioonitasemest madalam, ja seda otsustaval ajal, mil kõik investimisprogrammid peaksid avama oma täieliku potentsiaali ja töötama täiskiiresel;

22. rõhutab, et finantsjuhtimise usaldusväärsuse huvides tuleks alaeelarvestamist vältida ja assigneeringud peavad olema kooskõlas vastuvõtmise suutlikkuse realistlike hinnangutega; juhib tähelepanu sellele, et assigneeringute taseme kunstlik vähendamine, vastupidiselt komisjoni realistlike prognoosidele, võib hoopis takistada eelarve täitmise täieliku potentsiaali saavutamist; tuletab meelde, et Euroopa Komisjoni poolt eelarveprojekti kavandatud maksete assigneeringute summad põhinevad peamiselt liikmesriikide endi prognoosidel ning täitmissuutlikkusel, sest 80% ELi rahalistest vahenditest hallatakse liikmesriikide ja komisjoni halduskoostöös;

23. peab kahetsusväärseks asjaolu, et kuna nõukogu keeldus 2011. aasta detsembris rahastamast tuvatatud täiendavaid vajadusi, ei olnud 2011. aasta lõpus võimalik rahuldada mõningaid maksetaotlusi, mis ulatusid rohkem kui 10 miljardi euroni, ning see mõjutab nüüd otseselt 2012. aastaks eraldatud makseid; tunneb muret asjaolu pärast, et keeldumine tulenes sellest, et nõukogu seadis kahtluse alla komisjoni rakendusandmed ja vajaduste hinnangud, esitamata mingeid alternatiivseid andmeid või allikaid;

Kolmapäev, 14. märts 2012

24. on seetõttu ülimalt mures maksete olukorra pärast 2012. aastal ning nõuab, et komisjon esitaks ettepanekud, et lahendus leitaks sel aastal võimalikult varakult, et mitte lükata probleemi edasi 2013. aastasse; on lisaks arvamisel, et niisugune järgmise aasta assigneeringute kasutamine praeguste vajaduste rahastamiseks kujutab endast halba finantsjuhtimist ja on vastuolus eelarve aastasuse põhimõttega; on tõsiselt mures selle pärast, et niisugune käitumine õhonestab liidu võlavaba poliitikat;

25. kordab nõudmist, et nõukogu hoiduks eelarvemenetluse käigus makseid kunstlikult kärpimast, ning rõhutab, et selle tulemuseks näib olevat maksete jätkusuutmatu tase; nõuab, et juhul kui niisuguseid ettepanekuid tehakse, määraks nõukogu kindlaks ja põhjendaks selgelt ja avalikult, milliseid ELi programme või projekte võiks tema arvates edasi lükata või millest võiks täielikult loobuda;

26. palub sellega seoses nõukogul viia oma seisukoht kooskõlla realistliku ja vastutustundliku eelarvestamisega ning kohustub jätkama 2012. aasta assigneeringute ja eelkõige maksete kasutamise pidevat jälgimist; kutsub nõukogu üles toimima nii, et eelarvepädevad institutsioonid saaksid töötada ühiste ajakohastatud rakendusandmete alusel ning teha usaldusväärseid esialgseid kulude eelarvestusi; kutsub sel eesmärgil nõukogu ja komisjoni institutsioonidevahelisele koostamisele, mis toimub 2012. aasta esimesel poolaastal asjakohasel poliitilisel tasandil, et selgitada ja lahendada mis tahes võimalikke arusaamatusi rakendamise arvnäitajate ja hinnanguliste maksevajaduste osas ning ühiselt hinnata 2012. ja 2013. eelarveaastaks ettenähtud maksete olukorda;

27. toonitab, kui oluline on rahastada Euroopa järelevalveasutusi (Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), et võimaldada finantsalase reguleerimise tegevuskava ja järelevalvestruktuuride terviklikku elluviimist, hoidmaks ära edaspidiseid kriise; rõhutab, et eelarves tuleks esmatähtsaks pidada Euroopa järelevalveasutuste ja neile sõltumatute õigusteenuste osutamise rahastamist;

28. tunneb heameelt kokkuleppe üle, mis saavutati ITERi lisakulude rahastamise osas 2011. aasta detsembris; nõuab tungivalt, et komisjon järgiks kõnealuses kokkuleppes esitatud ühiseid järeldusi täies ulatuses ning esitaks konkreetsed ettepanekud 360 miljoni euro suuruse summa eraldamiseks 2013. aasta eelarveprojekti, kasutades täielikult ära finantsmääruse ja 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe sätteid ning välistades mitmeaastase finantsraamistiku mis tahes täiendava läbivaatamise seoses ITERiga; kordab oma tugevat veendumust, et 360 miljoni euro suuruse summa tagamine 2013. aasta eelarves ei tohiks kõnealuse programmi töö perioodi viimasel aastal kahjustada ELi muu poliitika ja eelkõige nende meetmete edukat rakendamist, mis aitavad saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgi, ning on vastu mis tahes ümberpaigutustele, mis toimuvad eelarveprioriteetide arvelt; rõhutab, et Euroopa Komisjon on oma finantsplaneeringus näinud rubriigi 1a varuna ette 47 miljonit eurot, mis osaliselt katab ITERi vajadusi;

29. ootab 1. juulil 2013. aastal eesisevat Horvaatia ühinemist silmas pidades, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmine kiidetakse kiiresti heaks kooskõlas institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 29 („Finantsraamistiku kohandamine laienemise korraldamiseks”), ja palub komisjonil esitada oma ettepanek vastavate täiendavate assigneeringute kohta kohe, kui ühinemisakti on ratifitseerinud kõik liikmesriigid; kordab, et Horvaatia ühinemisega peaks kaasnema asjakohane täiendav rahastamine ja selleks tuleks ette näha uued assigneeringud, mitte 2013. aasta teiseks pooleks assigneeringuid ümber paigutada;

Halduskulud

30. võtab teadmiseks eelarve ja finantsplaneerimise voliniku 23. jaanuari 2012. aasta kirja, milles väljendatakse komisjoni valmisolekut vähendada oma ametikohtade loetelus ametikohtade arvu 1% võrra juba alates 2013. aastast ja võtta seejuures igati arvesse mõju, mida see suurte, keskmise suurusega ja väikestele peadirektoraatidele avaldab; kavatseb hoolikalt kaaluda komisjoni kavatsust vähendada 2018. aastaks ELi institutsioonides ja asutustes isikkoosseisu 5% võrra võrreldes 2013. aastaga, ja tuletab meelde, et seda tuleb vaadelda üldise eesmärgina; tuletab meelde, et iga muudatus, mis ametikohtade loetelus tehakse, mõjutab otseselt eelarvet ning ei tohiks mingil juhul vähendada eelarvekomisjoni ega Euroopa Parlamendi eelarvelaseid õigusi; on seisukohal, et töötajaskonna mis tahes lühi- või pikaajaline vähendamine peaks toimuma eelnevat koostatud mõjuhinnangu alusel ning seejuures tuleks muu hulgas täies ulatuses arvesse võtta liidu juriidilisi kohustusi ja institutsioonide uusi pädevusi ja ülesandeid, mis tulenevad aluslepingutest;

Kolmapäev, 14. märts 2012

31. tuletab meelde, kui oluline on tihe ja konstruktiivne institutsioonidevaheline koostöö kogu menetluse jooksul, ning kinnitab veel kord oma valmisolekut aidata niisugusele koostööle täies ulatuses kaasa täielikus kooskõlas ELi toimimise lepingu sätetega; loodab, et käesolevaid suunised võetakse eelarvemenetluse käigus ja eelarveprojekti koostamisel täies ulatuses arvesse;

*

* *

32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale.

Õiguslane koolitus

P7_TA(2012)0079

Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2012. aasta resolutsioon kohtunike ja kohtutöötajate koolituse kohta (2012/2575(RSP))

(2013/C 251 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 81 ja 82, milles sätestatakse, et meetmed, mille eesmärk on „kohtunike ja kohtutöötajate koolituse toetamine”, võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt,
- võttes arvesse oma 10. septembri 1991. aasta resolutsiooni Euroopa Õigusakadeemia loomise kohta ⁽¹⁾, oma 24. septembri 2002. aasta seisukohta sellise nõukogu otsuse vastuvõtmise kohta, millega luuakse Euroopa õiguslane koolituse võrgustik ⁽²⁾, oma 9. juuli 2008. aasta resolutsiooni liikmesriikide kohtunike rolli kohta Euroopa kohtusüsteemis ⁽³⁾ ja oma 7. mai 2009. aasta soovitusel nõukogule ELi kriminaalõiguse ala loomise kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse komisjoni teatist Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava kohta (COM(2010)0171),
- võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni Stockholmi programmi kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni õiguslane koolituse kohta ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse komisjoni 13. septembri 2011. aasta teatist „Usalduse suurendamine Euroopa õigusemõistmise vastu – Euroopa õiguskoolituse uus mõõde” (COM(2011)0551),
- võttes arvesse parlamendi poolt 2011. aastal esitatud kohtunike ja kohtutöötajate koolituse katseprojekti,

⁽¹⁾ EÜT C 267, 14.10.1991, lk 33.

⁽²⁾ ELT C 273 E, 14.11.2003, lk 99.

⁽³⁾ ELT C 294 E, 3.12.2009, lk 27.

⁽⁴⁾ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 116.

⁽⁵⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 12.

⁽⁶⁾ ELT C 236 E, 12.8.2011, lk 130.